

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 07.11.2005
KOM(2005) 543 lõplik

**KOMISJONI TEATIS
NÕUKOGULE, EUROOPA PARLAMENDILE JA EUROOPA MAJANDUS- JA
SOTSIAALKOMITEELE**

**Euroopa Liidu ühise siirdehindade foorumi tegevuse kohta seoses ELis asuvate
sidusettevõtete siirdehindade dokumenteerimisega**

Ettepanek

TEGEVUSJUHEND

ELis asuvate sidusettevõtete siirdehindade dokumenteerimiseks

(komisjoni esitatud)

KOMISJONI TEATIS
NÕUKOGULE, EUROOPA PARLAMENDILE JA EUROOPA MAJANDUS- JA
SOTSIAALKOMITEELE

Euroopa Liidu ühise siirdehindade foorumi tegevuse kohta seoses ELis asuvate
sidusettevõtete siirdehindade dokumenteerimisega

1. SISSEJUHATUS

1. Käesoleva teatise eesmärgiks on anda ülevaade ELi ühise siirdehindade foorumi tegevusest seoses ELis asuvate sidusettevõtete siirdehindade dokumenteerimisega ajavahemikul jaanuar 2004 – mai 2005 ning esitada komisjoni järeldused selle tegevuse kohta.

2. TAUSTTEAVE

2. Lähtudes oma uuringust „Ettevõtete maksustamine siseturul“¹ tegi komisjon oma 2001. aasta teatises „Takistusteta siseturg – strateegia ettevõtete konsolideeritud tulumaksubaasi loomiseks seoses ELis sooritatud toimingutega“² ettepaneku „ELi ühise siirdehindade foorumi“ loomiseks. 11. märtsil 2002 kiitis nõukogu oma otsusega selle sammu heaks.

Komisjon asutas foorumi ametlikult 2002. aasta juunis ning see koosneb kõigi liikmesriikide maksuametite esindajatest (igast liikmesriigist üks) ja kümnest ettevõtete esindajast. Kandidaatriikide ja OECD sekretariaadi esindajad osalevad vaatlajatena. Foorumi arutelude lühikokkuvõtetega saab tutvuda komisjoni veebilehel³.

3. Vastavalt nõukogu otsustele peab foorum tegutsema konsensuse alusel ning pakkuma siirdehindadega seotud praktilistele probleemidele pragmaatilisi, mitteseadusandlikke lahendusi, lähtudes siirdehindu käsitlevatest OECD suunistest („OECD Transfer Pricing Guidelines“).
4. Ühine siirdehindade foorum tuli esmakordselt kokku 2002. aasta oktoobris ning koostas kaheaastase tegevuskava.
5. Foorumi peamisteks saavutusteks esimesel tegutsemisperioodil olid järeldused ja soovitusel seoses vahekohtu konventsiooniga (23. juuli 1990. aasta konventsioon 90/436/EMÜ topeltmaksustamise vältimise kohta sidusettevõtete kasumi korrigeerimisel) ja teatavate sellega seotud küsimustega, mis käsitlevad

¹ „Ettevõtete maksustamine siseturul“, komisjoni töödokument, SEK(2001) 1681, 23.10.2001.

² Komisjoni teatis nõukogule, Euroopa Parlamendile ning majandus- ja sotsiaalkomiteele: „Takistusteta siseturg – strateegia ettevõtete konsolideeritud tulumaksubaasi loomiseks seoses ELis sooritatud toimingutega“, KOM(2001) 582 lõplik, 23.10.2001.

³ http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/taxation/company_tax/transfer_pricing/index_en.htm

liikmesriikidevahelistest topeltmaksustamise vältimise lepingutest tulenevaid vastastikuse kokkuleppe menetlusi.

6. Nimetatud järelduste ja soovitude alusel avaldas komisjoni 23. aprillil 2004. aastal teatise⁴ ühise siirdehindade foorumi tegevuse kohta ajavahemikul oktoober 2002 – detsember 2003, mis sisaldas ka ettepanekut vahekohtu konventsiooni tõhusa rakendamise tegevusjuhendi kohta ning milles vaadeldi teatavaid konventsiooniga seotud küsimusi, mis käsitlevad liikmesriikidevahelistest topeltmaksustamise vältimise lepingutest tulenevaid vastastikuse kokkuleppe menetlusi. Nõukogu kiitis selle tegevusjuhendi heaks 7. detsembril 2004.
 7. Võttes arvesse konstruktiivseid tulemusi ning lahendamist vajavaid olulisi probleeme foorumi tegevuskavas, pikendas komisjon 2004. aasta detsembris ühise siirdehindade foorumi mandaati veel kaheks aastaks (jaanuarist 2005 kuni detsembrini 2006).
- 3. ELI ÜHISE SIIRDEHINDADE FOORUMI TEGEVUS AJAVAHEMIKUL JAANUAR 2004 – MAI 2005**
8. Komisjoni töödokumendis⁵ esitatakse foorumi tegevuse aruanne, mis võeti ühehäälselt vastu mais 2005 ning mis hõlmab ka tööd siirdehindade dokumenteerimise nõuete alal. Tegevusaruandes esitatakse kokkuvõtte foorumi aruteludest. Selles jõutakse järeldusele, et sidusettevõtete siirdehindu kajastavate dokumentide standardiseerimise ja osalise tsentraliseerimisega saaks ühtse turu arengule kaasa aidata.
 9. Ajavahemikul jaanuar 2004 – mai 2005 uuriski foorum peamiselt siirdehindade dokumenteerimist sidusettevõtetes. On täheldatud, et dokumenteerimismõuded on Euroopa Liidus rangemaks muutunud ning liikmesriikide vahel esineb nõuetes suuri erinevusi.
 10. Dokumenteerimismõuete erinevus siseturul raskendab olukorda ettevõtte jaoks, kes soovib asutada sidusettevõtte mõnes teises liikmesriigis ja/või teha sellise ettevõttega tehinguid. Erinevate dokumentide koostamine eri liikmesriikides ei ole ökonoomne. Need probleemid võivad eriti tõsiselt mõjutada väikesi ja keskmise suurusega ettevõtteid.
 11. Olukorra parandamiseks uuris foorum eri dokumenteerimismõudeid ning, olles analüüsinud nende tugevaid ja nõrku külgi, eelkõige nende õiguskindlust ja paindlikkust, otsustas asuda välja töötama standardiseeritud ELi siirdehindade dokumenteerimise süsteemi EU TPD („EU Transfer Pricing Documentation“). Seda iseloomustavad peamiselt maksuametile riskihindamiseks ja kontserni siirdehindade analüüsimiseks vajalike dokumenteerimismõuete ühtlustamine, põhiliste dokumentide tsentraliseerimise võimalus kontserni tasandil (nn „põhitoimiku“ koostamise abil) ja

⁴ KOM(2004) 297 lõplik, 23.4.2004: „Komisjoni teatis Euroopa Liidu ühise siirdehindade foorumi tegevuse kohta ajavahemikul 2002. aasta oktoobrist kuni 2003. aasta detsembrini ning vahekohtu konventsiooni (90/436/EMÜ, 23. juuli 1990) tõhusaks rakendamiseks vajalikku tegevusjuhendit käsitleva ettepaneku kohta.“

⁵ SEK(2005) ELi ühise siirdehindade foorumi aruanne siirdehindu käsitlevate dokumentide kohta.

kõigi ELi liikmesriikide juurdepääs ühisele standardiseeritud teabele rahvusvahelise kontserni kõigi ELis asuvate sidusettevõtete siirdehindade kohta.

12. Foorumil arutati ka võrdlusandmete otsinguid andmebaasidest, riskihindamist ja ettepanekuid üldisemateks soovitusteks, mis on seotud dokumentide tähtaegadega ja koostamisega, tehingute liitmisega, dokumenteerimisinõuete lihtsustamisega väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete jaoks, keelenõuetega, dokumenteerimisega seotud trahvidega, dokumenteerimiseeskirjade kohaldamisega püsivate tegevuskohtade suhtes ning vahekohtu konventsiooni taasjärgumise kohta 1. novembril 2004.

3.1. Võrdlusandmete otsimine andmebaasidest

13. Nii maksumaksjatel kui maksuametitel on mitmeid võimalusi, et kontrollida kontsernisisesete tehingute vastavust reaalturuväärtuse põhimõttele. Need hõlmavad nii ettevõtte- või kontsernisiseseid teabeallikaid (võrreldavad siseandmed) kui ka võrreldavaid välisandmeid, mida saab mitmesugustest allikatest, kaasa arvatud otsingud andmebaasidest, kui need vastavad võrreldavusnõuetele ning tehingute liitmise eeskirjadele. Foorumil leiti, et maksuametid peaksid nii kodu- kui välismaiseid võrdlusandmeid hinnates arvestama juhtumiga seotud konkreetseid fakte ja asjaolusid. Näiteks üleeuroopalistes andmebaasides sisalduvaid võrdlusandmeid ei tohiks automaatselt kõrvale jätta. Välismaiste võrdlusandmete kasutamine iseenesest ei tohiks anda põhjust määrata maksumaksjale trahvi eeskirjade eiramise eest.

3.2. Riskianalüüs

14. Globaliseerumine muudab maksuküsimused keerukamaks ning raskendab maksuametite tööd kauba- ja tuluvoogude jälgimisel. Kuna välismaal teenitud tulu globaliseeruvast maailmast märkimisväärselt suureneb ja mitmekesisust, muutub maksuametitel raskemaks ka maksumaksjate siirdehindade kontrollimine. Oma piiratud ressursse arvestades peavad maksuametid maksimeerima haldustöö tõhusust. Ettevõtete olukorda raskendavad samas erinevad ja tihti väga põhjalikud dokumenteerimisinõuded ning järjest sagedamini ähvardab neid ka trahvioht selliste nõuete täitmatajätmise või reaalturuväärtuse põhimõtte eiramise eest. Seetõttu arutati foorumil lühidalt riskianalüüsi teemat seoses dokumenteerimisinõuetega nii maksuametite kui ettevõtete seisukohast ning määrati konkreetseid ja ühised eesmärgid.
15. Maksuametite jaoks on riskianalüüs kõige olulisemaks meetodiks ettevõtete valimi koostamisel ning uurimise ja maksuauditi läbiviimisel. Maksumaksjatel aitab riskianalüüs samas keskenduda ennetavalt riskantsetele tehingutele, mis vajavad üksikasjalikumaid selgitusi ning dokumente, ning aitab kaasa ka kohaldatava siirdehindade süsteemi tõhustamisele.
16. Riskijuhtimise ühiseks eesmärgiks on võimaldada ettevõttel või maksuametil leida, milline tööhulk ja millised kulud on teatavas olukorras õigustatud, et teha kindlaks sidusettevõtete vahelise tehingu turuväärtus ning sobivad dokumendid selle tõendamiseks. Teisisõnu võimaldab riskianalüüs nii maksuametitel kui ettevõtetel jaotada ja kasutada oma vaheseid ressursse võimalikult tõhusalt ja tulemuslikult.

17. Foorumil jõuti järeldusele, et mida üksmeelsemad on ettevõtted ja maksuametid riskianalüüsi aluste suhtes, seda suurem on kasutegur kõigi asjaosaliste jaoks. Leiti, et siirdehindadega seotud küsimustes oleks eriti palju abi kokkulepitud menetlustest maksuriskide ühiseks ülevaatamiseks koos ettevõttega.
18. Foorumil uuriti riskianalüüsi protsessi, vaadati läbi riski kajastavad näitajad ja suhtarvud ning peeti aru üleeuroopalise riskianalüüsimenetluse kohaldamisala ja standardiseeritud riskianalüüsivormi võimalike eeliste üle. Riskianalüüsi alast tööd ei olnud siiski võimalik lõpule viia, sest ajapiirangute tõttu otsustas foorum keskenduda tähtsamale tööle, mis oli seotud siirdehindade dokumenteerimisega ELis asuvates sidusettevõtetes.

3.3. Siirdehindade dokumenteerimine ELis: meetodi kirjeldus

19. Leiti, et ühiste dokumenteerimismõnede kasutuselevõtmisest kogu ELis oleks kasu nii maksumaksjatele, kuna väheneksid nõuete täitmiseks vajalikud kulutused ja nende eiramisega seotud trahvioht, kui ka maksuametitele, kuna suureneks dokumentide läbipaistvus ja ühtsus. Seetõttu uuris foorum mitmeid võimalusi dokumenteerimismõnede ühtlustamiseks (nt parimad tavad, dokumentide standardiseerimine, dokumentide tsentraliseerimine) ja nende eeliseid. Seda küsimust arutades võttis foorum arvesse PATA (Pacific Association of Tax Administrators) kogemust ja OECD siirdehindade alaseid suuniseid rahvusvahelistele ettevõtetele ja maksuametitele, püüdes tasakaalustada maksuametite õigust saada maksumaksjalt teavet, mis võimaldaks hinnata, kas maksumaksja siirdehinnad vastavad turuhinnale, ja maksumaksja kulutusi nõuete täitmiseks.
20. Olles kaalunud standardiseerimise ja tsentraliseerimise tugevaid ja nõrku külgi, töötas foorum välja ELi siirdehindade dokumenteerimise süsteemi EU TPD, milles need kaks meetodit ühendatakse. See koosneb kahest põhiosast: üks dokumentide kogum, mis sisaldab ühtlustatud teavet kontserni kõikide ELis asuvate liikmete kohta (nn „põhitoimik“) ning mitu standarddokumentide kogumit, mis sisaldavad konkreetsete riikidega seotud teavet („riigiomased dokumendid“). Seega tähendab uus siirdehindade dokumenteerimise meetod EU TPD seda, et rahvusvahelisel kontsernil on ettevõtete tasandil olemas standardiseeritud ja ühtne dokumentide kogum („põhitoimik“, mida täiendavad „riigiomased dokumendid“).
21. „Põhitoimik“ peaks kajastama ettevõtte majanduslikku olukorda ning andma ettevõttest ja selle siirdehindade süsteemist ettekujutuse, millest oleks abi kõigile asjaomastele ELi liikmesriikidele. „Põhitoimik“ ja „riigiomased dokumendid“ koos moodustavad vastava liikmesriigi toimiku.
22. Süsteem peaks hõlmama kontsernide kõiki ELis asuvaid üksusi ning kontrollitud tehinguid ELi-väliste ettevõtete ning kontsernide ELis paiknevate üksuste vahel.
23. EU TPD võimaldaks hinnata rahvusvahelise kontserni siirdehindu ning oleks abiks riskianalüüsil, aidates maksumaksjatel kindlaks teha tehinguid, mis vajavad üksikasjalikumaid selgitusi ja dokumente, ning olles maksuametitele aluseks valimi koostamisel ning lähtepunktiks ettevõtte siirdehindade uurimisel. EU TPD võimaldaks parandada dokumentide kvaliteeti ning lihtsustaks siirdehindade dokumenteerimismõnede täitmist maksumaksjate jaoks EL liikmesriikides. Seega vähendaks see topeltnaksumise riski ja dokumenteerimisega seotud trahviohtu.

Maksuametite jaoks seisneb EU TPD peamine eelis selles, et kõigil tehinguga seotud maksuametitel oleks põhitoimiku kaudu juurdepääs samadele dokumentidele ja samale teabele.

24. EU TPD võimaldab maksumaksjatele ja maksuametitele mõningast paindlikkust, kuna selle kasutamine ei ole maksumaksjate jaoks kohustuslik, samas kui liikmesriigid võivad otsustada siirdehindade dokumenteerimist üldse mitte nõuda või kehtestada eeskirju, mis nõuavad vähem teavet ja dokumente.
25. EU TPD kasuks otsustavad rahvusvahelised ettevõtted peaksid seda meetodit üldiselt kasutama kõigi sidusettevõtete puhul, mille suhtes kohaldatakse siirdehindu käsitlevaid eeskirju. Mõni rahvusvaheline kontsern võib siiski olla organisatsiooniliselt, õiguslikult või tegevuslikult detsentraliseeritud või koosneda mitmest suurest allüksusest, mille tooted ja siirdehindade poliitika on üksteisest täiesti erinevad. Mõne rahvusvahelise kontserni allüksused ei tee ettevõtetevahelisi tehinguid. Samuti võib EU TPD rakendamine kontsernis või mõnes hiljuti omandatud ettevõttes päris palju aega võtta. Kõigil neil juhtudel võib ühe põhitoimiku kasutamine, mis hõlmaks kontserni kõiki üksusi, osutada ebasobivaks. Juhtudel, kui see on õigustatud, võib rahvusvahelisel kontsernil seetõttu lubada koostada mitu põhitoimikut või teha teatavatele ettevõtetele süsteemi kasutamise suhtes erandeid.
26. Kontsern ei tohiks siiski omal äranägemisel EU TPD süsteemi kasutusele võtta ja sellest loobuda, vaid peaks tagama oma dokumenteerimispoliitika järjepidevuse ja ühtsuse. Seega peaks EU TPD kasutusele võtnud kontsern seda tegema viisil, mis oleks ühtne kogu Euroopa Liidus ja aastast aastasse järjepidev.
27. Liikmesriikidel tuleb otsustada, kuidas süsteemi riigi tasandil rakendada – nt siseriiklike õigusaktide, suuniste, haldustavade vms abil, mis võimaldaks EU TPD riigi tasandil omaks võtta. EU TPDd tuleks rakendada paindlikult ning võtta arvesse asjaomase ettevõtte konkreetset olukorda. Eelkõige ei tohiks väiksematelt ja lihtsama struktuuriga ettevõtetelt (sealhulgas väikestelt ja keskmise suurusega ettevõtetelt) nõuda sama palju ja sama keerukaid dokumente kui suurematelt ja komplekssematelt ettevõtetelt.
28. Põhitoimik tuleks koostada ja vastu võtta keeles, millest kõigis asjaomastes liikmesriikides aru saadakse. Toimikut tuleks tõlkida ainult vastava taotluse korral. Riigiomased dokumendid tuleb koostada vastavas liikmesriigis nõutavas keeles ja seda ka juhul, kui maksumaksja on otsustanud hoida riigiomaseid dokumente põhitoimikus.
29. Maksumaksjal tuleb esitada EU TPD toimik maksuametile ainult maksuauditi alguses või vastava nõudmise korral. Kõigil liikmesriikidel on siiski õigus oma siseriiklikes õigusaktides nõuda, et maksumaksja esitaks vastava nõudmise korral või maksuauditi ajal täiendavat teavet ja dokumente, mida EU TPD toimikus ei nõuta.
30. Liikmesriigid ei tohiks määrata dokumenteerimisega seotud trahvi, kui maksumaksjad täidavad EU TPD süsteemiga või riigisiselt kehtestatud dokumenteerimismäärusi heas usus, õigustatud viisil ja mõistliku aja jooksul ja lähtuvad reaalturuväärtuse põhimõttele vastavate siirdehindade määramisel nõuetekohaselt nendest dokumentidest.

31. Maksumaksjad väldivad koostööst hoidumisest tulenevaid trahve, kui nad on nõustunud EU TPD süsteemi kasutama ja esitavad nõudmise korral või maksuauditi jooksul õigustatud viisil ja mõistliku aja jooksul muud teavet ja dokumente lisaks nendele, mida süsteemis nõutakse.

3.4. Vahekohtu konventsiooni taasjõustumine

32. Pärast seda, kui kõik liikmesriigid olid vahekohtu konventsiooni protokolli ratifitseerinud, taasjõustus see 1. novembril 2004 (tagasiulatuvalt alates 1. jaanuarist 2000) ning muu hulgas sätestati võimalus seda viie aasta kaupa pikendada.
33. Võttes arvesse liikmesriikide erinevaid seisukohti vahepealsel perioodil, mil kõik liikmesriigid ei olnud veel protokolli ratifitseerinud (vt ühise siirdehindade foorumi esimese aruande⁶ 1. lisa), leidis foorum, et ühiste lahenduste leidmiseks ja maksumaksjatele õiguskindluse tagamiseks oleks kasulik arutada mitmesuguseid konventsiooni taasjõustumisega seotud probleeme, eelkõige seoses pooleliolevate maksustamisjuhtumite käsitlemisega.
34. Vastustest liikmesriikide maksuametitele saadetud küsimustikule pooleliolevate ELi vahekohtu konventsiooni kohaste vastastikuse kokkuleppe menetluste kohta selgus, et 31. detsembri 2004. aasta seisuga oli pooleli kokku 109 juhtumit. Neist 64 puhul olid menetlused kestnud juba üle kahe aasta ning 24 juhul oli maksumaksja esitanud taotluse enne 1. jaanuari 2000, mis tähendab, et need menetlused olid kestnud juba üle viie aasta (kui kaheaastast ajapiirangut ei ole vahekohtu konventsiooni artikli 7 lõike 4 kohaselt pikendatud).
35. Küsimustiku tulemustest ilmneb selgelt, et foorumi töö vahekohtu konventsiooni⁷ tõhusaks rakendamiseks vajaliku tegevusjuhendi koostamisel on väga oluline. Seepärast palutakse liikmesriikidel kiirendada vastastikuste kokkulepete sõlmimist pooleliolevate vahekohtu konventsiooni kohaste menetluste suhtes, eelkõige seoses nende juhtumitega, millele on kulunud juba üle kahe aasta. Liikmesriikidel, mis on seotud nende 24 juhtumiga, mille puhul maksumaksjad esitasid taotlused enne 1. jaanuari 2000, palutakse viivitamatult luua nõuandekomiteed ning esitada need juhtumid vahekohtule arutamiseks, et topeltmaksustamine kiiresti lõpetada. Taotluste puhul, mille maksumaksjad esitasid vastavalt pikendamisprotokolli sätetele enne 1. novembrit 2004, tuleb vahekohtumenetlus (konventsiooni teine etapp) algatada järgmiselt (v.a juhul, kui kaheaastast tähtaega on kooskõlas konventsiooni artikli 7 lõikega 4 pikendatud):
- seoses kaebustega, mille puhul vastastikuse kokkuleppe menetluse algatamisest oli 1. novembriks 2004 möödunud üle kahe aasta: niipea kui võimalik pärast protokolli jõustumist, st varsti pärast 1. novembrit 2004; ning

⁶ Komisjoni teatis nõukogule, Euroopa Parlamendile ja Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ELi ühise siirdehindade foorumi tegevuse kohta ettevõtete maksustamise alal ajavahemikul 2002. aasta oktoobrist kuni 2003. aasta detsembrini ning vahekohtu konventsiooni (90/436/EMÜ, 23. juuli 1990) tõhusaks rakendamiseks vajalikku tegevusjuhendit käsitleva ettepaneku kohta (KOM (2004) 297 lõplik, 24. 4. 2004).

⁷ 23. juuli 1990. aasta konventsioon 90/436/EMÜ topeltmaksustamise vältimisest sidusettevõtete kasumite korrigeerimisel, EÜT L 255, 20.8.1990, lk 10–24.

- seoses kaebustega, mille puhul vastastikuse kokkuleppe menetluse algatamisest oli 1. novembriks 2004 möödunud alla kahe aasta: kaks aastat pärast vastastikuse kokkuleppe menetluse algatamist.

3.5. Foorumi edasine töökava

36. 14. detsembril 2004 toimunud koosolekul lepiti kokku, et 2005. ja 2006. aastal arutatakse foorumil järgmisi küsimusi:
- alternatiivsed menetlused vaidluste vältimiseks ja lahendamiseks (sh eelnevad hinnakokkulepped ja eelnev konsulteerimine);
 - siirdehindade korrigeerimisega seotud viivised ja trahvid;
 - teatavad kokkupuutepunktid vastastikuse kokkuleppe ja vahekohtumenetluse ning haldusliku ja kohtuliku edasikaebamise vahel ning
 - ühtsemate ja terviklikumate raamatupidamissüsteemide mõju siirdehindadele.

3.6. Järelevalve

37. Samuti nõustus foorum aitama komisjonil jälgida vahekohtu konventsiooni tõhusaks rakendamiseks vajaliku tegevusjuhendi rakendamist liikmesriikides ning kümne uue liikmesriigi vahekohtu konventsiooniga ühinemise konventsiooni⁸ ratifitseerimise üle. See võimaldab hinnata nimetatud dokumentide mõju topeltmaksustamise vältimisele seoses sidusettevõtete kasumi korrigeerimisega.

4. KOMISJONI JÄRELDUSED

38. Olles analüüsinud ühise siirdehindade foorumi eespool mainitud tegevusaruannet, võib komisjon taas väljendada ainult rahulolu foorumi tööga. Liikmesriikide ja ettevõtete eksperdid on uurinud arutlusel olevaid teemasid avatud ja konstruktiivses õhkkonnas, mille tulemusena on tehtud pragmaatilisi ettepanekuid ning soovitatud lahendusi.
39. Komisjoni uuring „*Ettevõtete maksustamine siseturul*“ näitas märkimisväärsed erinevusi liikmesriikide dokumenteerimiskoostade vahel – komisjon usub, et foorumi töö siirdehindade dokumenteerimise alal on sellest tulenevatele probleemidele pragmaatiliseks lahenduseks. Ühine lähenemine siirdehindade dokumenteerimisele vähendab eeskirjade täitmisega seotud kulutusi ja aitab ELi nõudeid ühtlustada.
40. Komisjon leiab, et EU TPD on kõige kohasem ja tõhusam süsteem siirdehindade dokumenteerimiseks kontsernisest piiriüleste tehingute puhul, mis ELis aina sagenevad. See uus meetod vähendab piiriülest majandustegevust takistavaid maksutõkkeid siseturul.

⁸

ELTs seni avaldamata.

41. Komisjon toetab täielikult foorumi teises aruandes esitatud järeldusi ja ettepanekuid. Selle töö põhjal on komisjon koostanud ettepaneku tegevusjuhendi kohta, mis käsitleb siirdehindade dokumenteerimist ELis asuvates sidusettevõtetes.
42. Komisjon teeb nõukogule ettepaneku kavandatud tegevusjuhend vastu võtta ning kutsub liikmesriike üles tegevusjuhendis esitatud soovitusi kiiresti oma riiklikes õigusaktides või halduseeskirjades rakendama.
43. Samuti toetab komisjon täielikult uut töökava, milles foorum leppis kokku 2004. aasta detsembri koosolekul, ning ootab märkimisväärseid edusamme maksuvaidluste vältimise ja lahendamise alal. Komisjon teeb selle teema kohta ettekande kohe, kui foorum oma tööga valmis jõuab.
44. Liikmesriike kutsutakse üles esitama komisjonile iga-aastaseid aruandeid nimetatud tegevusjuhendi ja selle praktilise toimimisega seotud meetmete kohta. Nende aruannete alusel vaatab komisjon tegevusjuhendi regulaarselt läbi.

SELETUSKIRI

Lähtudes oma uuringust „Ettevõtete maksustamine siseturul“⁹, tegi komisjon oma 2001. aasta teatises „Takistusteta siseturg – strateegia ettevõtete konsolideeritud tulumaksubaasi loomiseks seoses ELis sooritatud toimingutega“¹⁰ ettepaneku ELi ühise siirdehindade foorumi (edaspidi „foorum“) loomiseks. 11. märtsil 2002 kiitis nõukogu oma otsusega selle sammu heaks. Komisjoni asutas nimetatud foorumi ametlikult 2002. aasta juunis.

Komisjoni esimene teatis¹¹, mis käsitles foorumi tegevust ajavahemikul 2002. aasta oktoobrist 2003. aasta detsembrini, avaldati 2004. aasta aprillis ning võeti nõukogus vastu 2004. aasta detsembris. See hõlmas ettepanekut tegevusjuhendi koostamiseks vahekohtu konventsiooni¹² tõhusaks rakendamiseks ning käsitles teatavaid küsimusi, mis on seotud liikmesriikide vaheliste topeltmaksustamise vältimise lepingute kohase vastastikuse kokkuleppe menetlusega.

Võttes arvesse konstruktiivseid tulemusi ning lahendamist vajavaid olulisi probleeme foorumi tegevuskavas, otsustas komisjon 2004. aastal foorumi algselt kaheaastasena kavandatud tegevust pikendada kuni 2006. aasta lõpuni.

Teise küsimusena tuli foorumil arutlusele siirdehindade dokumenteerimine ELis asuvates sidusettevõtetes. Leiti, et ühiste dokumenteerimismõnede kasutuselevõtmisest kogu ELis oleks kasu nii maksumaksjatele, kuna väheneksid nõuete täitmiseks vajalikud kulutused ja nende eiramisega seotud trahvioht, kui ka maksuametitele, kuna suureneks dokumentide läbipaistvus ja ühtsus.

Foorumil käsitleti dokumentide eesmärki ja sisu, sealhulgas riskianalüüsi kasutegurit ja tõendamiskohustust, dokumentide koostamist, esitamist ja säilitamist, siirdehindade dokumenteerimisel kasutatavat keelt, võrdlusandmete otsimist andmebaasidest ja püsivate tegevuskohtade suhtes kohaldatavaid dokumenteerimismõndeid.

Olles kaalunud traditsiooniliste meetodite (hea tava koodeks, standardiseeritud ja tsentraliseeritud dokumenteerimismõned) tugevaid ja nõrku külgi, eelkõige nende õiguskindlust ja paindlikkust, leidis foorum lõpuks, et kõige paremini sobiks uus meetod: ELi standardiseeritud siirdehindade dokumenteerimise süsteem EU TPD. EU TPD koosneb kahest põhiosast: (i) üks standarddokumentide kogum, mis sisaldab ühtlustatud teavet rahvusvahelise kontserni kõigi ELis asuvate üksuste kohta („põhitoimik“) ja (ii) mitu standarddokumentide kogumit, mis sisaldavad konkreetsete riikidega seotud teavet ja täiendavad põhitoimikut.

EU TPD süsteemi põhijooned on: (i) maksuametile riskihindamiseks ja kontserni siirdehindade analüüsiks piisava teabe saamiseks vajalike dokumenteerimismõnede

⁹ „Ettevõtete maksustamine siseturul“, komisjoni töödokument, SEK(2001) 1681, 23.10.2001.

¹⁰ Komisjoni teatis nõukogule, Euroopa Parlamendile ning majandus- ja sotsiaalkomiteele: „Takistusteta siseturg – strateegia ettevõtete konsolideeritud tulumaksubaasi loomiseks seoses ELis sooritatud toimingutega“, KOM(2001) 582 lõplik, 23.10.2001.

¹¹ „Teatis Euroopa Liidu ühise siirdehindade foorumi tegevuse kohta ajavahemikul 2002. aasta oktoobrist kuni 2003. aasta detsembrini ning vahekohtu konventsiooni (90/436/EMÜ, 23. juuli 1990) tõhusaks rakendamiseks vajalikku tegevusjuhendit käsitleva ettepaneku kohta“, KOM (2004) 297 lõplik, 23.04.2004.

¹² 23. juuli 1990. aasta konventsioon 90/436/EMÜ topeltmaksustamise vältimisest sidusettevõtete kasumite korrigeerimisel, EÜT L 255, 20.8.1990, lk 10–24.

standardiseerimine, (ii) võimalus põhiteavet kontserni tasandil “põhitoimiku” abil tsentraliseerida ja (iii) kõigi asjaomaste ELi liikmesriikide juurdepääs ühisele standardiseeritud teabele siirdehindade kohta, mis on vajalik rahvusvahelise kontserni kõigile ELis asuvatele sidusettevõtetele.

Foorum võttis oma aruande ja selles esitatud järeldused vastu ühel häälel 2005. aasta mais. Foorumi tööd siirdehindade dokumenteerimisel käsitletakse ühes komisjoni töödokumendis¹³.

Foorumi arutelud ning dokumenteerimist käsitlev aruanne näitavad selgelt, et kõik osapooled (liikmesriigid ja ettevõtted) vajavad siirdehindade dokumenteerimise alal suuniseid.

Komisjon toetab foorumi teises aruandes esitatud järeldusi ja ettepanekuid. EU TPD vähendab nõuete täitmisega seotud kulutusi ning aitab muuta siirdehindade dokumenteerimist lihtsamaks, ühtsemaks ja läbipaistvamaks.

Kuna kavandatud meetme eesmärk – siirdehindade dokumenteerimise standardiseerimine ja osaline tsentraliseerimine ELis asuvates sidusettevõtetes – peab olema kooskõlas Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtetega ning selle kohaldamine peab olema ettevõtete jaoks vabatahtlik, on kõige sobivamaks juriidiliseks dokumendiks komisjoni ettepanek tegevusjuhendi koostamiseks, mis esitatakse nõukogule heakskiitmiseks.

¹³ SEK(2005) ELi ühise siirdehindade foorumi aruanne siirdehindu käsitlevate dokumentide kohta.

Ettepanek

TEGEVUSJUHEND

ELis asuvate sidusettevõtete siirdehindade dokumenteerimiseks

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU JA NÕUKOGUS KOKKU TULNUD LIIKMESRIIKIDE VALITSUSTE ESINDAJAD,

VÕTTES ARVESSE Euroopa Komisjoni uuringut „Ettevõtete maksustamine siseturul“¹⁴, komisjoni 2001. aasta teatises „Takistusteta siseturg – strateegia ettevõtete konsolideeritud tulumaksubaasi loomiseks seoses ELis sooritatud toimingutega“¹⁵ esitatud ettepanekut ELi ühise siirdehindade foorumi loomiseks, nõukogu 11. märtsi 2002. aasta otsuseid, milles komisjoni ettepanekut pooldati, ning siirdehindade foorumi asutamist 2002. aasta juunis

ning arvestades järgmist:

1. Siseturg hõlmab sisepiirideta ala, kus on tagatud kaupade, isikute, teenuste ja kapitali vaba liikumine.
2. Kuna siseturul on samad tunnused mis siseriiklikul turul, ei tohiks eri liikmesriikides paiknevate sidusettevõtete vaheliste tehingute suhtes kohaldada ebasoodsamaid tingimusi kui samade tehingute puhul ühes liikmesriigis asuvate sidusettevõtete vahel.
3. Siseturu tõhusa toimimise huvides on äärmiselt oluline vähendada kulutusi, mis on seotud siirdehindade dokumenteerimise nõuete täitmisega sidusettevõtete vahel tehtud tehingute puhul.
4. Käesolev tegevusjuhend aitab liikmesriikidel ja maksumaksjatel rakendada standardiseeritud ja osaliselt tsentraliseeritud siirdehindade dokumenteerimise süsteeme, lihtsustades dokumenteerimisnõudeid piiriüleste toimingute puhul.
5. Siirdehindade dokumenteerimise nõuete standardiseerimine ja osaline tsentraliseerimine võimaldab ettevõtetel ühisturu eeliseid paremini ära kasutada.
6. Siirdehindade dokumenteerimisel ELis tuleb lähtuda OECD siirdehindade dokumenteerimise suunistest.
7. Standardiseeritud ja osaliselt tsentraliseeritud dokumenteerimise süsteemi tuleks rakendada paindlikult ning võtta arvesse asjaomase ettevõtte konkreetset olukorda.

¹⁴ „Ettevõtete maksustamine siseturul“, komisjoni töödokument, SEK(2001) 1681, 23.10.2001.

¹⁵ Komisjoni teatis nõukogule, Euroopa Parlamendile ning majandus- ja sotsiaalkomiteele: „Takistusteta siseturg – strateegia ettevõtete konsolideeritud tulumaksubaasi loomiseks seoses ELis sooritatud toimingutega“, KOM(2001) 582 lõplik, 23.10.2001.

8. Liikmesriik võib siirdehindade dokumenteerimise eeskirjadest üldse loobuda või nõuda vähem dokumente kui soovitatakse käesolevas tegevusjuhendis,

TUNNISTADES, et ühiste dokumenteerimismõnede kasutuselevõtmisest kogu ELis oleks kasu nii maksumaksjatele, kuna väheneksid nõuete täitmiseks vajalikud kulutused ja nende eiramisega seotud trahvioht, kui ka maksuametitele, kuna suureneks dokumentide läbipaistvus ja ühtsus,

TERVITADES komisjoni 2005. aasta teatist ELi ühise siirdehindade foorumi tegevuse kohta ettevõtete maksustamise alal ja ettepaneku kohta koostada tegevusjuhend, mis käsitleks siirdehindade dokumenteerimist ELis asuvates sidusettevõtetes,

RÕHUTADES, et tegevusjuhend kujutab endast poliitilist soovitusi ning ei mõjuta liikmesriikide õigusi ja kohustusi ega liikmesriikide ja ühenduse asutamislepingust tulenevaid pädevusvaldkondi,

TUNNISTADES, et tegevusjuhendi rakendamine ei tohi olla takistuseks globaalsematele lahendustele,

VÕTAVAD KÄESOLEVAGA VASTU JÄRGMISE TEGEVUSJUHENDI:

Käesolev tegevusjuhend, mis ei mõjuta liikmesriikide ja ühenduse pädevusvaldkondi, käsitleb standardiseeritud ja osaliselt tsentraliseeritud siirdehindade dokumenteerimise süsteemi rakendamist ELis asuvates sidusettevõtetes.

1. Liikmesriigid võtavad vastu standardiseeritud ja osaliselt tsentraliseeritud siirdehindade dokumenteerimise süsteemi (lisas osutatud EU TPD) ja kasutavad seda rahvusvahelise kontserni siirdehindade analüüsimisel põhiteabena.
2. EU TPD kasutamine on rahvusvahelise kontserni jaoks vabatahtlik.
3. Liikmesriigid kohaldavad siirdehindadega sarnaseid dokumenteerimismõndeid ka püsivate tegevuskohtade tulude arvestamise suhtes.
4. Vajaduse korral võivad liikmesriigid võtta nõuetekohaselt arvesse lisas osutatud üldpõhimõtteid ja -mõndeid ning nendest juhinduda.
5. Liikmesriigid kohustuvad nõudma väiksematelt ja lihtsama struktuuriga ettevõtetelt (sealhulgas väikestelt ja keskmise suurusega ettevõtetelt) vähem ja mitte nii keerukaid dokumente kui suurtelt ja komplekssematelt ettevõtetelt.
6. Liikmesriigid:
 - a) ei nõua dokumente, mille koostamine või hankimine põhjustaks ettevõtetele põhjendamatult suuri kulutusi või halduskoormust;
 - b) ei nõua dokumente, mis ei ole seotud uuritavate tehingutega, ning
 - c) tagavad, et dokumentides sisalduv konfidentsiaalne teave ei saaks avalikkusele teatavaks.

7. Liikmesriigid ei tohiks kehtestada dokumenteerimisega seotud trahvi, kui maksumaksjad täidavad lisas kirjeldatud või riigisisest kehtestatud dokumenteerimisnõudeid heas usus, õigustatud viisil ja mõistliku aja jooksul ja lähtuvad reaalturuväärtuse põhimõttele vastavate siirdehindade määramisel nõuetekohaselt nendest dokumentidest.
8. Käesolev tegevusjuhend on adresseeritud liikmesriikidele, kuid selle eesmärgiks on ka aidata kaasa EU TPD süsteemi kasutuselevõtmisele rahvusvahelistes kontsernides.
9. Tegevusjuhendi ühtseks ja tõhusaks kohaldamiseks palutakse liikmesriikidel esitada komisjonile iga-aastaseid aruandeid meetmete kohta, mida nad on seoses tegevusjuhendi või selle praktilise kasutamisega võtnud. Nende aruannete põhjal koostab komisjon nõukogule aruande ning võib teha ettepaneku tegevusjuhendi läbivaatamiseks.

TEGEVUSJUHENDI LISA

ELI SIIRDEHINDADE DOKUMENTEERIMISE SÜSTEEM EU TPD

1. JAGU

EU TPD SISU

1. Rahvusvahelise kontserni standardiseeritud ja ühtne EU TPD süsteem koosneb kahest põhiosast: (i) üks dokumentide kogum, mis sisaldab ühtlustatud teavet kõigi kontserni ELis asuvate liikmete kohta („põhitoimik“) ning (ii) mitu standarddokumentide kogumit, mis sisaldavad konkreetsete riikidega seotud teavet („riigiomased dokumendid“). EU TPD süsteemis sisalduv teave peab olema piisavalt põhjalik, et võimaldada maksuametil viia läbi riskianalüüs valimi koostamiseks või maksuauditi alguses, küsida asjakohaseid ja täpseid küsimusi seoses rahvusvahelise kontserni siirdehindadega ning analüüsida siirdehindu ettevõtetevaheliste tehingute puhul. Kui punktist 31 ei tulene teisiti, esitab ettevõtte iga asjaomase liikmesriigi kohta üheainsa toimiku, mis koosneb kõikide liikmesriikide jaoks ühisest põhitoimikust ja erinevatest riigiomastest dokumentidest.

2. Esitav teave peaks hõlmama kõiki allpool kirjeldatud punkte ning võtma arvesse ettevõtte ja selle tehingute keerukust. Võimalikult palju tuleks kasutada kontsernis juba olemasolevat teavet (nt juhtimisteavet). Siiski võib rahvusvaheliselt kontsernilt nõuda ka dokumente, mida muidu ei oleks koostatud.

3. Süsteem hõlmab kontsernide kõiki ELis asuvaid üksusi ning kontrollitud tehinguid ELi-väliste ettevõtete ning kontsernide ELis paiknevate üksuste vahel.

4. Põhitoimik

4.1. „Põhitoimik“ peaks kajastama ettevõtte majanduslikku olukorda ning andma ettevõttest ja selle siirdehindade süsteemist ettekujutuse, millest oleks abi ja mis oleks kättesaadav kõigile asjaomastele ELi liikmesriikidele.

4.2 Põhitoimik peaks sisaldama järgmist:

- a) ettevõtte ja selle strateegia ülevaade, milles kirjeldatakse ka strateegias eelmise maksuaastaga võrreldes aset leidnud muudatusi;
- b) rahvusvahelise kontserni organisatsioonilise, õigusliku ja tegevusstruktuuri ülevaade (sh organisatsiooni skeem, kontserni kuuluvate ettevõtete loend ja andmed emaetevõtte osaluse kohta tütarettevõtetes);
- c) üldine teave kontrollitud tehingutes osalevate sidusettevõtete kohta;
- d) ELis asuvate sidusettevõtetega tehtud kontrollitud tehingute üldine kirjeldus, mis hõlmab järgmist:
 - (i) tehingute liik (materiaalne ja immateriaalne vara, teenused, finantstoimingud);

- (ii) arved;
- (iii) tehingute summad;
- e) teostatud ülesannete ja võetud riskide ülevaade ning eelmise maksuaastaga võrreldes aset leidnud muutused, nt kui edasimüüjast saab komisjonär;
- f) immateriaalse vara (patendid, kaubamärgid, marginimed, oskusteave jne) omamine ning makstud või saadud kasutustasud;
- g) rahvusvahelise kontserni ettevõtetevaheliste siirdehindade poliitika või süsteemi kirjeldus, milles selgitatakse ettevõtte siirdehindade vastavust reaalturuväärtuse põhimõttele;
- h) loend kulude hüvitamise lepingutest, eelnevatest hinnakokkulepetest ja siirdehindu käsitlevatest otsustest, mis on seotud kontserni ELis asuvate ettevõtetega; ning
- (i) iga kodumaise maksmaksja kohustus esitada vastava nõude korral ning mõistliku aja jooksul lisateavet, mis on kooskõlas siseriiklike eeskirjadega.

5. Riigiomased dokumendid

5.1 Põhitoimikut täiendavad riigiomased dokumendid. Mõlemad koos moodustavad asjaomase ELi liikmesriigi toimiku. Riigiomased dokumendid on kättesaadavad maksuametitele, kellel on õigustatud huvi dokumentides kajastatud tehingute nõuetekohase maksustamise suhtes.

5.2 Lisaks põhitoimikus nõutavale teabele peaksid riigiomased dokumendid sisaldama järgmist:

- a) ettevõtte ja selle strateegia ülevaade, milles kirjeldatakse ka strateegias eelmise maksuaastaga võrreldes aset leidnud muudatusi;
- b) teave (st kirjeldus ja selgitus) riigiomaste kontrollitud tehingute kohta, sh:
 - (i) tehingute liik (materiaalne ja immateriaalne vara, teenused, finantstoimingud);
 - (ii) arved;
 - (iii) tehingute summad;
- c) võrreldavusanalüüs:
 - (i) vara ja teenuste iseloomustus;
 - (ii) funktsionaalne analüüs (tehtud töö, kasutatud vara, võetud riskid);
 - (iii) lepingutingimused;
 - (iv) majanduslik olukord;

- (v) konkreetsed äristrateegiad;
- d) selgitus siirdehindade määramise meetodi(te) valimise ja kasutamise kohta: miks konkreetne meetod valiti ja kuidas seda kasutati;
- e) võimaluse korral asjaomased ettevõttesisesed ja -välised võrdlusandmed;
- f) kontserni ettevõtete vahel kasutatava siirdehinnapoliitika elluviimise kirjeldus.

6. Rahvusvahelisele ettevõttele tuleks anda võimalus lisada elemente riigiomaste dokumentide asemel põhitoimikusse, tingimusel et need on sama üksikasjalikud kui riigiomastes dokumentides. Riigiomased dokumendid tuleb koostada vastavas liikmesriigis nõutavas keeles ja seda ka juhul, kui maksumaksja on otsustanud neid hoida põhitoimikus.

7. Riigiomased andmed ja dokumendid, mis kajastavad kontrollitud tehingut, milles osaleb üks või mitu liikmesriiki, tuleb esitada kas kõigi asjaomaste liikmesriikide riigiomaste dokumentide hulgas või ühises põhitoimikus.

8. Rahvusvahelistel ettevõtetel tuleks lubada valmistada riigiomased dokumendid ette ühise dokumentide kogumina (mis hõlmaks teavet kõigi vastavas riigis asuvate ettevõtete kohta) või koostada eraldi toimik riigi kõigi ettevõtete või tegevusalade kohta.

9. Riigiomased dokumendid tuleks koostada keeles, mille asjaomane liikmesriik ette näeb.

2. JAGU

ÜLDISED EESKIRJAD JA NÕUDED RAHVUSVAHELISTELE ETTEVÕTETELE

10. EU TPD süsteemi kasutamine on rahvusvaheliste kontsernide jaoks vabatahtlik. Kontsern ei tohiks siiski omal äranägemisel süsteemi kasutusele võtta ja seejärel selle kasutamisest loobuda, vaid peaks tagama oma dokumenteerimispoliitika ühtsuse teiste liikmesriikidega ja selle järjepidevuse aastast aastasse.

11. EU TPD kasuks otsustanud rahvusvaheline kontsern peaks üldiselt rakendama seda süsteemi kõigis sidusettevõtetes, mis osalevad ELis asuvate ettevõtete vahelistes kontrollitud tehingutes, mille suhtes kohaldatakse siirdehindu käsitlevaid eeskirju. Kui punktist 31 ei tulene teisiti, peaks EU TPD süsteemi kasutav rahvusvaheline kontsern seega koostama 1. jaos kirjeldatud dokumendid kõigi oma ettevõtete kohta, mis asuvad asjaomases liikmesriigis, sealhulgas püsivate tegevuskohtade kohta.

12. Kui rahvusvaheline kontsern on otsustanud teataval eelarveaastal EU TPD kasuks, peaks iga kontserni ettevõtte teavitama sellest oma riigi maksuametit.

13. Rahvusvahelised ettevõtted peavad põhitoimiku koostama õigeaegselt, et vastata mõne asjaomase maksuameti õigustatud taotlusele.

14. Vastava liikmesriigi maksumaksja peab esitama oma EU TPD maksuameti taotluse korral põhjendatud tähtjaks, mis sõltub tehingute keerukusest.

15. Dokumentide maksuametile esitamise eest vastutav maksumaksja on see maksumaksja, kellelt nõutaks maksudeklaratsiooni esitamist ning kes peaks trahvi maksma, kui nõuetekohaseid dokumente ei esitata. Nii on see isegi juhul, kui dokumendid koostab ja neid säilitab kontserni üks ettevõtte teise nimel. Rahvusvahelise kontserni otsus kohaldada EU TPD süsteemi tähendab, et kontserni kõik ELis asuvad sidusettevõtted peavad oma riigi maksuametile esitama põhitoimiku ja vastavad riigiomased andmed.

16. Kui maksumaksja oma maksudeklaratsioonil korrigeerib oma kasumit reaalturuväärtuse põhimõtte alusel, tuleb esitada dokumendid, mis näitavad korrektsiooni arvutamist.

17. Tehingute liitmist tuleb kasutada järjekindlalt, seda tuleb teha maksuametile arusaadaval viisil ning lähtudes OECD siirdehindade dokumenteerimise suuniste punktist 1.42 (mis lubab tehingute liitmist, kui need on nii tihedalt seotud, et eraldi ei saa neid piisava täpsusega hinnata). Neid eeskirju tuleb kohaldada läbimõeldult, arvestades eelkõige tehingute arvu ja keerukust.

3. JAGU

ÜLDISED EESKIRJAD JA NÕUDED LIIKMESRIIKIDELE

18. Kuna EU TPD sisaldab rahvusvahelise kontserni siirdehindade analüüsiks vajalikku põhiteavet, on liikmesriigil siseriikliku õiguse alusel nõuda täiendavate andmete ja dokumentide esitamist vastava taotluse korral või maksuauditi ajal.

19. Täiendavate andmete ja dokumentide (vt punkt 18) esitamise tähtaeg tuleks määrata igal üksikjuhul eraldi, võttes arvesse nõutavate andmete ja dokumentide hulka ja üksikasjalikkust. Sõltuvalt kohalikest eeskirjadest peaks see võimaldama maksumaksjale piisavalt aega (tähtaja pikkus võib teingu keerukusest olenevalt erineda) täiendavate andmete ettevalmistamiseks.

20. Maksumaksjad väldivad koostööst hoidumisest tulenevaid trahve, kui nad on nõustunud kirjeldatud süsteemi kasutama ja esitama nõudmise korral või maksuauditi jooksul õigustatud viisil ja mõistliku aja jooksul muud teavet ja dokumente lisaks nendele, mida süsteemis nõutakse (vt punkt 18).

21. Maksumaksjad peavad oma EU TPD toimiku (põhitoimiku ja riigiomased dokumendid) maksuametile esitama ainult maksuauditi alguses või vastava taotluse korral.

22. Kui liikmesriik nõuab, et maksumaksja esitaks koos maksudeklaratsiooniga ka teavet siirdehindade kohta, peaks see teave piirduma lühikese küsimustikuga või nõuetekohase riskianalüüsivormiga.

23. Dokumentide tõlkimine kohalikku keelde ei ole alati vajalik. Tõlkimisega seotud kulude ja aja minimeerimiseks peaksid liikmesriigid, kui vähegi võimalik, aktsepteerima ka võõrkeelseid dokumente. EU TPD puhul peaksid maksuametid aktsepteerima põhitoimikut keeles, mis on kõigile asjaomastele liikmesriikidele arusaadav. Põhitoimikut tuleks tõlkida ainult siis, kui see on tõepoolest vajalik ja kui selleks esitatakse spetsiaalne taotlus.

24. Liikmesriigid ei tohiks kohustada maksumaksjaid säilitama dokumente kauem põhjendatud tähtajast, mis on kooskõlas kõigi kontserni ettevõtete suhtes kohaldatavate siseriiklike seadustega.

25. Liikmesriigid peaksid nii kodu- kui välismaiseid võrdlusandmeid hinnates arvestama juhtumi konkreetseid asjaolusid. Näiteks üleeuroopalistes andmebaasides sisalduvaid võrdlusandmeid ei tohiks automaatselt kõrvale jätta. Välismaiste võrdlusandmete kasutamine iseenesest ei tohiks anda põhjust määrata maksumaksjale trahvi eeskirjade eiramise eest.

4. JAGU

ÜLDISED EESKIRJAD JA NÕUDED RAHVUSVAHELISTELE ETTEVÕTETELE JA LIIKMESRIIKIDELE

26. Kui ühe eelarveaasta dokumendid on asjakohased ka järgmistel perioodidel, tõendades jätkuvalt hindade vastavust reaalturuväärtuse põhimõttele, võiks järgmiste perioodide dokumentides pigem viidata varasemates dokumentides esitatud andmetele kui neid korrata.

27. Dokumentides ei ole vaja dubleerida dokumente, mida kasutatakse ettevõtetevahelistes läbirääkimistes (nt leppides kokku laenus või suuremahulises lepingus), kui nendes sisalduv teave võimaldab hinnata, kas hindade määramisel on lähtutud reaalturuväärtuse põhimõttest.

28. Kontserni tütaretevõttelt nõutav teave võib erineda sellest, mida nõutakse emaettevõttelt – nt ei ole tütaretevõttel vaja esitada andmeid kõigi kontserni ettevõtete piiriüleste suhete ja nende vahel sõlmitud tehingute kohta, vaid ainult nende suhete ja tehingute kohta, mis on seotud kõnealuse tüharetevõttega.

29. Maksuametid ei tohiks nõuda teavet selle kohta, kus maksumaksja oma dokumente koostab ja neid hoiab, kui need dokumendid sisaldavad piisavalt teavet ja need esitatakse asjaomasele maksuametile selle vastava taotluse korral õigeaegselt. Seetõttu peaks maksumaksjatel olema võimalik valida, kas nad soovivad oma dokumente, sealhulgas ka EU TPD toimikut, koostada tsentraliseeritult või detsentraliseeritult.

30. Maksumaksjal peaks olema vabadus otsustada, kas ta soovib dokumente säilitada paberkujul, elektrooniliselt või mõne muu süsteemi alusel, kui dokumendid esitatakse vastuvõetaval viisil maksuametile.

31. Juhtudel, kui see on põhjendatud (nt kui rahvusvaheline kontsern on organisatsiooniliselt, õiguslikult või tegevuslikult detsentraliseeritud või koosneb mitmest suurest allüksusest, mille tooted ja siirdehindade poliitika on üksteisest täiesti erinevad või mille vahel ei tehta tehinguid, samuti äsjaomandatud ettevõtete puhul) tuleks kontsernil lubada koostada mitu põhitoimikut või teha teatavatele ettevõtetele EU TPD kasutamise suhtes erandeid.

5. JAGU

SÕNASTIK

RAHVUSVAHELINE ETTEVÕTE JA RAHVUSVAHELINE KONTSERN

OECD siirdehindade dokumenteerimise suunistes mõistetakse

- „rahvusvahelise ettevõtte“ all ettevõtet, mis kuulub rahvusvahelisse kontserni;
- „rahvusvaheline kontserni“ all sidusettevõtete rühma, mille ettevõtted asuvad kahes või enamas riigis.

STANDARDISEERITUD DOKUMENTEERIMISNÕUDED

Ühtsed üleeuroopalised dokumenteerimismõtted, mille alusel kõik liikmesriikides asuvad ettevõtted koostavad oma individuaalsed toimikud. Sellise normeerivama meetodi eesmärgiks on koostada detsentraliseeritud, kuid standardseid dokumente: kõik rahvusvahelisse kontserni kuuluvad üksused koostavad individuaalsed toimikud, kuid lähtuvad seejuures samadest eeskirjadest.

TSENTRALISEERITUD DOKUMENDID

Üks dokumentide kogum (põhidokumendid), mille koostamisel emaettevõtte või kontserni peakontor lähtub üleeuroopalisest standardformaadist. Põhidokumendid võivad olla aluseks riigiomaste dokumentide koostamisel nii kohalikul kui kesktasandil.

ELI SIIRDEHINDADE DOKUMENTEERIMISE SÜSTEEM EU TPD

EU TPD ühendab endas standardiseeritud ja tsentraliseeritud dokumenteerimise elemente. Rahvusvaheline kontsern koostab ühe standardiseeritud ja ühtse dokumentide kogumi, mis koosneb kahest põhiosast: (i) üks dokumentide kogum, mis sisaldab ühtlustatud teavet kõigi kontserni ELis asuvate liikmete kohta („põhitoimik“) ning (ii) mitu standarddokumentide kogumit, mis sisaldavad konkreetsete riikidega seotud teavet („riigiomased dokumendid“). Teatava riigi toimik hõlmab ühist põhitoimikut, mida täiendavad vastava riigi standardiseeritud riigiomased dokumendid.

DOKUMENTEERIMISEGA SEOTUD TRAHV

Haldustrahv, mida nõutakse juhul, kui ettevõtte pole maksuametile andmete esitamiseks määratud tähtajaks täitnud EU TPD või riiklikke dokumenteerimismõtteid (sõltuvalt sellest, millistest nõuetest ettevõtte on otsustanud juhinduda).

KOOSTÖÖST HOIDUMISEGA SEOTUD TRAHV

Haldustrahv, mida nõutakse siis, kui ettevõtte ei esita maksuameti taotluse korral õigeaegselt täiendavaid andmeid või dokumente lisaks EU TPD või riiklikele dokumenteerimisnõuetele (sõltuvalt sellest, millistest nõuetest ettevõtte on otsustanud juhinduda) vastavale teabele.

KORRIGEERIMISEGA SEOTUD TRAHV

Trahv, mida nõutakse siis, kui ettevõtte ei ole toiminud kooskõlas reaalturuväärtuse põhimõttega, ja mis tavaliselt nõutakse sisse kindla lisasummana või teatava protsendina siirdehindade korrektsioonist või deklareerimata maksust.